

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217202543
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217202543.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu L.O, zastúpeného Advokátskou kanceláriou G. proti žalovanému T. o zaplatenie 9.644,12 eur s prísľušenstvom, o odvolaní spoločnosti G. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 06.apríla 2018, č. k. 2Csp/115/2017-124 takto

rozhodol:

Odvolanie spoločnosti R S., s.r.o., so sídlom J. B. XA, X., N.: XXXXXXXX o d m i e t a .

Žalovaný n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie sumy 1 386,00 eur zastavil. Výrokom II. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.604,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.990,22 eur od 01.06.2017 do 08.06.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.836,22 eur od 09.06.2017 do 12.07.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.682,22 eur od 13.07.2017 do 10.08.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.528,22 eur od 11.08.2017 do 11.09.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.374,22 eur od 12.09.2017 do 09.10.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.220,22 eur od 10.10.2017 do 09.11.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.066,22 eur od 10.11.2017 do 11.12.2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.912,22 eur od 12.12.2017 do 09.01.2018, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.758,22 eur od 10.01.2018 do 13.02.2018 a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.604,22 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou ťamojšiemu súdu dňa 22.06.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 9.644,12 eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 989,17 eur, zmluvného úroku vo výške 13,70 % ročne zo sumy 9.644,12 eur od 01.06.2017 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.644,12 eur od 01.06.2017 do zaplatenia. Zároveň si žalobca uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 12.02.2014 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu označenú ako Zmluva o úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 10.000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 120-ich mesačných splátkach vo výške 164,10 eur počnúc dňom 15.03.2014 pri úrokovej sadzbe vo výške 13,70 % ročne (ďalej len „predmetná zmluva“). Dátum konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na deň 15.02.2024. Splatnosť splátok bola stanovená k 15. dňu v mesiaci. RPMN banky činila 14,59 %, priemerná hodnota RPMN činila 13,88 %. Ako celková čiastka úveru je v predmetnej zmluve uvedená suma 18.395,60 eur. Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18.05.2015 žalobca upozornil žalovaného, že ku dňu 18.05.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca z predmetnej zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 549,45 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 548,30 eur, poplatkov vo výške 1,15 eur a

poistného vo výške 0,00 eur. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 04.06.2015 vyplýva, že žalobca touto listinou žalovanému oznámil, že ku dňu 04.06.2015 sa stáva úverová pohľadávka z predmetnej zmluvy predčasne splatnou v celom rozsahu s uvedením dlžnej sumy v celkovej výške 10.013,56 eur. Žalobca zároveň vyzval žalovaného na úhradu uvedenej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Zásielka sa žalobcovi vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy; § 3 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy; § 2 písm. a/, b/, d/ g/ h/ i/, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j/, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, § 144, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vzhľadom na to, že žalobca podaním zo dňa 08.03.2018 zoberal podanú žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.386,00 eur späť titulom vykonaných úhrad žalovaným na predmetný úver po podaní žaloby, pričom žalovaný nevyjadril nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom, súd konanie čiastočne v tejto časti zastavil. Súd následne na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Súd posúdil predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôraznil, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. danom prípade súd podrobil uvedenú zmluvu kontrole jej súladu so zákonom a zistil, že v predmetnej zmluve, titulom ktorej odvodzuje žalobca svoje nároky uplatnené v tomto konaní, nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť. Pri počte splátok 120 a výške splátky 164,10 eur tak, ako to bolo stanovené v predmetnej zmluve, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi (žalobcovi) zaplatiť predstavuje sumu 19.692,00 eur, a teda nie sumu 18.395,60 eur, ako to uviedol veriteľ v predmetnej zmluve, navyše klamlivým označením v zmluve "celková čiastka úveru". Podľa názoru súdu ide o nesprávne stanovenie celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a tým aj nesprávne určenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť tak, ako to definuje § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru. Uvedené je významné aj pre správne stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Je nepochybné, že ak sú celkové náklady na úver stanovené v predmetnej zmluve v nižšej sume, ako sú v skutočnosti, je následne aj RPMN stanovená v nižšej percentuálnej výške. V predmetnej zmluve tak nebola správne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedených náležitostí, resp. ich nesprávne určenie v predmetnej zmluve, súd považoval úver poskytnutý žalobcom ako veriteľom žalovanému za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení). V tejto súvislosti súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalobca dodržal postup vyžadovaný § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka pri vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia celej pohľadávky z predmetnej zmluvy ku dňu 04.06.2015 (s prihliadnutím aj na ustanovenie článku 6.9 Obchodných podmienok pre úver), čo žalovaný napokon ani nenamietal. Z uvedeného dôvodu, keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 10.000,00 eur a sumou vykonaných úhrad žalovaným žalobcovi v sume 6.395,78 eur, t. j. sumu 3.604,22 eur. Žalovaný túto sumu doposiaľ neuhradil, preto súd žalobe v časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi nevrátenú istinu poskytnutého úveru vo výške 3.604,22 eur. Žalovaný bol po uplynutí lehoty vo výzve žalobcu na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nepochybné v omeškaní so zaplatením svojho peňažného dlhu, preto súd žalobcovi okrem priznanej istiny priznal aj úrok z omeškania v zákonnej výške s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v príslušnom znení za obdobie od 01.06.2017 do zaplatenia, teda tak, ako to žiadal žalobca, a to vždy zo sumy, s ktorou bol žalovaný v omeškaní pri zohľadnení vykonaných úhrad žalovaného. Súd v konečnom dôsledku konanie čiastočne zastavil, žalobe čiastočne vyhovel a vo zvyšnej časti nedôvodne požadovanej istiny a požadovaného príslušenstva žalobu zamietol. Povinnosť, ktorú súd

uložil žalovanému týmto rozsudkom, je žalovaný povinný splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. V posudzovanom spore bolo konanie čiastočne zastavené v časti o zaplatenie sumy 1.386,00 eur z procesného hľadiska zavinením žalovaného a v časti priznanej sumy 3.604,22 eur s príslušenstvom bol žalobca v konaní úspešný, vo zvyšnej časti bol žalobca v spore neúspešný. Pri zohľadnení procesného zavinenia na čiastočnom zastavení konania, bol úspech, resp. neúspech strán v zásade rovnaký, preto súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku III. a IV. podala odvolanie spoločnosť R S., s.r.o., so sídlom J. B. XA, X., N.: XXXXXXXX (ďalej len „spoločnosť R S., s.r.o.“). Namietala, že súd pri výpočte RPMN zrejme vychádzal z internetovej kalkulačky. Uviedol, že výpočet na základe internetových kalkulačiek je len informatívny a nemožno ho považovať za relevantný pre súdne konanie (nakoľko prostredníctvom rôznych internetových kalkulačiek dospejete k rôznym výškam RPMN pri rovnakých údajoch). Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 8C/304/2015 zo dňa 16.09.2016. Mala za to, že zmluva o úvere bola uzatvorená na základe právnej úpravy odlišnej, než súčasná právna úprava, nakoľko s účinnosťou od 01.01.2016 došlo k zmenám v celkovej sume nákladov. Tieto skutočnosti súd nezohľadnil a aplikujúc nezáväzný informatívny výpočet kalkulačky obsahujúcej údaje platné v súčasnosti a nie v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere spôsobil právne pochybenie. Zmluva o úvere vyjadrovala správne údaje o RPMN banky. Interný výpočtový systém banky umožňoval v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere výpočet jednotlivých splátok anuity len v celých hodnotách bez desatinného čísla. Preto sa mohlo stať, že výška poslednej splátky bola v nulovej výške, resp. v nižšej, než výška ostatných splátok. Preplátok takto vzniknutý sa spotrebiteľovi vráti na základe 5.4 Všeobecných obchodných podmienok. Súd sa nesprávne domnieva, že ak spotrebiteľ musí platiť poisťné, o ktoré žiadal dobrovoľne a ktoré nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, automaticky sa daná suma započítava do výšky celkových nákladov. Takýto výklad súdu odporuje ustanoveniu § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Uviedla, že pri hodnotení zmluvy má zvlášť zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Napriek skutočnosti, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk, tak vnútroštátnej ako aj újnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti, podľa ktorých je okrem iného nevyhnutné požadovať uplatňovanie zodpovedajúcej miery zodpovednosti za vlastné právne - záväzné konanie (spotrebiteľa). V zmysle uvedeného je dôvodný záver, že zmluva o úvere má obsahovať údaje v súlade so zákonom tým spôsobom, aby boli pre spotrebiteľa čitateľné a bez pochybností. Mal za to, že predmetné uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Vzhľadom na uvedené navrhovala, aby napadnutý rozsudok odvolací súd zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie, alebo, aby žalobu žalobcu zamietol, a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu spoločnosti R S., s.r.o. písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v preskúmvanej veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) sa najskôr zaoberal tým, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a dospel k záveru, že odvolanie spoločnosti R Collectors, s.r.o., je potrebné podľa § 386 písm. b) CSP odmietnuť.

5. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou,

6. V zmysle ustanovení CSP, osobou oprávnenou podať odvolanie je strana, intervenient, prokurátor, zákonný zástupca strany, procesný opatrovník (§ 68 CSP) alebo zástupca na základe splnomocnenia (§ 89 a nasl. CSP). Hoci v podanom odvolaní je uvedené, že spoločnosť R S., s.r.o., vystupuje ako žalobca, ktorého zastupuje právny zástupca Advokátska kancelária G. s.r.o., odvolací súd má za to, že uvedená spoločnosť nemá v predmetnom konaní takéto postavenie. V predmetnom konaní spoločnosť R S. s.r.o. nevystupuje ako žalobca, a ani ako žalovaný, hoci sa takto sám označuje v ďalšom texte podaného odvolania. V konaní tak spoločnosť R Collectors, s.r.o. nemá postavenie strany sporu. Na uvedenom nič nemení ani tá skutočnosť, že odvolanie podáva zástupca žalobcu, keďže z podaného odvolania je

zrejme, že odvolanie podáva ako zástupca spoločnosti R Collectors, s.r.o., teda za subjekt, ktorý nemá v konaní postavenie strany, či právneho zástupcu strany. Odvolací súd tiež dodáva, že len v prípade, ak by došlo ku skutočnosti, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, je možné za súčasného splnenia podmienok podľa § 80 CSP pokračovať v konaní s iným subjektom ako s pôvodným žalobcom, čo však nie je tento prípad.

7. Odvolací súd tak vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že sú splnené podmienky na odmietnutie odvolania podľa § 386 písm. b) CSP, keďže odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

8. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, nakoľko mu v odvolacom konaní nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).